

• کریم پورزبید •

دردنوشهای یک روزنامه‌نگار نگون‌بخت

لذتیم به این طبقه از شاعران عزیزم که به من آشناخت هر چند خود را لازم
قبل در تابع داشتم اما همچنان می‌خواستم بتوانم بروزگاریان را باشم

تغییرات اخیر این روزنامه

استاد

لیکن و روزنامه

۰۰۵-۹۷۷۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

۰۰۵-۹۷۷۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

۰۰۵-۹۷۷۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

۰۰۵-۹۷۷۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

لذتیم به این طبقه از شاعران عزیزم که به من آشناخت هر چند خود را لازم

بلطفه سید علی‌محمد سید علی‌محمد سید علی‌محمد سید علی‌محمد سید علی‌محمد

بلطفه سید علی‌محمد سید علی‌محمد سید علی‌محمد سید علی‌محمد سید علی‌محمد

فهرست

۳۰.....	۱۶. زلزله.....	۱۱.....	مقدمه.....
۳۱.....	۱۷. دلتانگی.....		بخش اول.....
۳۲.....	۱۸. دیسکو.....	۱۵.....	۱. اسی پلنگ.....
۳۳.....	۱۹. دربسته.....	۱۶.....	۲. روشن فکر.....
۳۴.....	۲۰. بادمجان.....	۱۷.....	۳. تأخیر.....
۳۵.....	۲۱. بره.....	۱۸.....	۴. خواستگار.....
۳۶.....	۲۲. ایرانگردی.....	۱۹.....	۵. سبقت.....
۳۷.....	۲۳. شامپو.....	۲۰.....	۶. شکنجه.....
۳۸.....	۲۴. بار.....	۲۱.....	۷. گرفتن.....
۳۹.....	۲۵. کوهنورد.....	۲۲.....	۸. خاطرخواهی.....
۴۰.....	۲۶. نان.....	۲۳.....	۹. خداحافظی.....
۴۱.....	۲۷. عزیزدل.....	۲۴.....	۱۰. توهمند.....
۴۲.....	۲۸. اوباراما.....	۲۵.....	۱۱. تب.....
۴۳.....	۲۹. پراید.....	۲۶.....	۱۲. اتوبوس.....
۴۴.....	۳۰. توله.....	۲۷.....	۱۳. کتابفروشی.....
۴۵.....	۳۱. خداحافظی.....	۲۸.....	۱۴. کافیشاپ.....
۴۶.....	۳۲. عشق آتشین.....	۲۹.....	۱۵. حمام.....

درنوشته‌های یک روزنامه‌نگار نگون بخت

۸

- ۷۴.....۶۰. دل هرہ.....۳۳
- ۷۵.....۶۱. چشم آبی.....۳۴
- ۷۶.....۶۲. نان بربری.....۳۵
- ۷۷.....۶۳. وای اگر نیاید.....۳۶
- ۷۸.....۶۴. مورچه.....۳۷
- ۷۹.....۶۵. محب.....۳۸
- ۸۰.....۶۶. کارگر.....۳۹
- ۸۱.....۶۷. دکتر اسدی.....۴۰
- ۸۲.....۶۸. صدا.....۴۱
- ۸۳.....۶۹. عصیان.....۴۲
- ۸۴.....۷۰. افسار.....۴۳
- ۸۵.....۷۱. بلا تشبیه.....۴۴
- ۸۶.....۷۲. اعدام.....۴۵
- ۸۷.....۷۳. کنسرت.....۴۶
- ۸۸.....۷۴. گمشده.....۴۷
- ۸۹.....۷۵. دل واپسی.....۴۸
- ۹۰.....۷۶. من کم دارم یا او.....۴۹
- ۹۱.....۷۷. باطری به باطری.....۵۰
- ۹۲.....۷۸. او.....۵۱
- ۹۳.....۷۹. دزد.....۵۲
- ۹۴.....۸۰. مسابقه.....۵۳
- ۹۵.....۸۱. بینایی که بیناشد.....۵۴
- ۹۶.....۸۲. دنبالم نیا اسیرت می‌شم.....۵۵
- ۹۷.....۸۳. تماس.....۵۶
- ۹۸.....۸۴. جدایی عاشقانه.....۵۷
- ۹۹.....۸۵. شکاف.....۵۸
- ۱۰۰.....۸۶. نامه سرگشاده به یک انسان.....۵۹

فهرست

۱۲۹.....۲۳. کتاب	۱۰۱.....۸۷. بی‌رحمی
۱۳۰.....۲۴. احمد	۱۰۲.....۸۸. فتنه
۱۳۱.....۲۵. گاو	۱۰۳.....۸۹. سوت پایان
بخش دوم	
۱۳۲.....۲۶. حیوان	۱. بیت‌الخلا
۱۳۳.....۲۷. نعناع	۲. بوشهر
۱۳۴.....۲۸. سکوت	۳. دم
۱۳۵.....۲۹. آزادی	۴. شکم
۱۳۶.....۳۰. سیگار	۵. حدیث نفس
۱۳۷.....۳۱. حقوق	۶. خر
۱۳۸.....۳۲. داغ	۷. دیوید کامرون
۱۳۹.....۳۳. انتخابات	۸. سوسک خوب
۱۴۰.....۳۴. مکه	۹. سال
۱۴۱.....۳۵. آستین	۱۰. کارداری
۱۴۲.....۳۶. پشت دربسته	۱۱. آخر سال
۱۴۳.....۳۷. کار	۱۲. تنبل
۱۴۴.....۳۸. کتاب	۱۳. واکس
۱۴۵.....۳۹. تبعیض	۱۴. دندنه راست
۱۴۶.....۴۰. خاک برسرم	۱۵. سال جدید
۱۴۷.....۴۱. سفرادراری	۱۶. دل خوشی
۱۴۸.....۴۲. گاومیش	۱۷. پسته
۱۴۹.....۴۳. حواس	۱۸. تقدير
۱۵۰.....۴۴. نان	۱۹. سرگیجه
۱۵۱.....۴۵. امانتی	۲۰. شکست مفتضحانه
۱۵۲.....۴۶. پیاده‌رو	۲۱. کارشناس
۱۵۳.....۴۷. لیموترش	۲۲. سیب زمینی
۱۵۴.....۴۸. کارواش	
۱۵۵.....۴۹. مترو	

۵۰. بی‌خوابی ۱۵۶
 ۵۱. بامیه ۱۵۷
 ۵۲. من کجا و او کجا ۱۵۸
 ۵۳. طبیعت ۱۵۹
 ۵۴. خیابان یک طرفه ۱۶۰
 ۵۵. بازار داغ ۱۶۱
 ۵۶. گربه ۱۶۲
 ۵۷. پلک ۱۶۳
 ۵۸. دهکده ۱۶۴
 ۵۹. مدیر ۱۶۵
 ۶۰. ویار ۱۶۶
 ۶۱. جغدهای شب ۱۶۷
 ۶۲. اعتماد ۱۶۸
 ۶۳. خربزه ۳ هزار دلاری ۱۶۹
 ۶۴. دکارت ۱۷۰
 ۶۵. اندیشیدن ۱۷۱
 ۶۶. گردو ۱۷۲
 ۶۷. تلفن ۱۷۳
 ۶۸. دیگ ۱۷۴
 ۶۹. پیشمانی ۱۷۵
 ۷۰. عاقبت کار ۱۷۶
 ۷۱. اخراج ۱۷۷
 ۷۲. وداع ۱۷۸

ن نموده ب لغات ادبی معاصر ایران نهاده شده به نویسنده‌ها و مترجمان معاصر ایران بوده است. این کتاب در برخی از این واژه‌ها از این نظر این کتاب را می‌توان ادبی معاصر ایران نامید. این کتاب در برخی از این واژه‌ها از این نظر این کتاب را می‌توان ادبی معاصر ایران نامید. این کتاب در برخی از این واژه‌ها از این نظر این کتاب را می‌توان ادبی معاصر ایران نامید. این کتاب در برخی از این واژه‌ها از این نظر این کتاب را می‌توان ادبی معاصر ایران نامید.

مقدمه

اوایل پاییز سال ۱۳۸۹ دوست عزیزی «محمد» نام، لطفی کوچک در حق من کرد و چون ایشان از هر گونه جبران و تلافی لطف خوشش نمی‌آید، تصمیم گرفتم برای جبران لطف محمود برایش و خطاب به او مطلب بنویسم. این شد که هر چه رامی دیدم و می‌شنیدم برایش می‌نوشتیم و محمود بعد از چند ماه شد «چاهی» برایم که با اورده دل می‌کردم، چه او مطالبم را می‌دید چه نمی‌دید. ماه‌های نخستی که نوشتمن خطاب به محمود را شروع کردم، این کار بیشتر شبیه یک مزاح دوستانه برای تشکر از او بود اما بعد از یک سال تبدیل به عادت شد و هر چه به ذهنم می‌رسید یا می‌دیدم و هر حرفی را که می‌خواستم بزنم تبدیل به مطلبی کوتاه می‌کردم و برایش می‌نوشتیم به طوری که ترک این عادت برایم دشوار شد. از آنجایی که بیشتر این دردنوشهای ها که حاوی انتقاد از اوضاع اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و نیز انتقاد بی‌پرده از مدیران و... بود را در اینترنت منتشر کردم و همه از جمله مدیران می‌دیدند، برایم دردرس‌هایی بی‌پایان به وجود آورد و در برخی مواقع مدیران تا انتقاد اندکم را نیز نیاوردند و نه فقط بازخواستم کردند بلکه مرا یا یکی از دوستان یا نزدیکانم را از کار اخراج کردند؛ البته همه آنها مدعی احترام به حقوق بشر و حشر و کارگر وزن و مرد و پیرو جوان‌اند و این امر را همیشه در بوق و کرناوار می‌کنند. از

همه مهمتر من و امثال من می‌خواهند که از آن‌ها انتقاد کنیم اما به محض آن که زبان به انتقاد می‌گشودم اخراج از کارم به عنوان پاداش به من داده می‌شد! خلاصه انصاف این دردنوشهای دردسرهایی زیاده از حد داشت برایم اما هرگز این دردرسها باعث نشد که دست از نوشتمن بکشم و به نوشتمن ادامه دادم. دردنوشهای نوشته‌هایی برای بزرگ نمایی مسائل و مشکلات یا سیاه‌نمایی آن‌ها نیست بلکه دغدغه‌هایی است که در ابتدا به عنوان یک انسان و پس از آن به عنوان یک روزنامه‌نگار دارم، روزنامه‌نگاری که یکی از وظایفش بیان مشکلات و تلاش برای حل آن‌هاست؛ مشکلاتی که در وهله نخست مشکلات خود روزنامه‌نگار به عنوان یک شهروند معمولی است. آن زمان که نوشتمن دردنوشهای را آغاز کردم هیچ‌گاه در تصورم نمی‌گنجید روزی فرا بررسد که تصمیم به چاپ‌شان به صورت یک کتاب بکنم اما پس از آن که دردنوشهای قالب خاص خود را پیدا کرد بسیاری از دوستان عزیزم مرا تشویق به چاپ آن به شکل کتاب کردند و ایده‌هایی برای انتشار آن به این حقیر دادند. این تشویق و ترغیب‌ها به من جرأت و جسارت را داد که خطر کنم و همه دردنوشهایی که در اینترنت یا روزنامه‌ها منتشر کرده بودم یا آن‌هایی که هیچ‌جا منتشر نکرده بودم را گردآوری و اقدام به چاپ آن کنم. در پایان بر خود لازم می‌دانم که از دوستان عزیزم: حسن فرطوسی و تشویق‌هایش برای انتشار کتاب، مرجان محمدی و خوانش‌های کتاب و پیشنهادهایش درباره دردنوشهای، سمانه حسن‌زاده و تلاش‌هایش برای انتشار کتاب، احمد حیدری مجده و ترغیب‌هایش برای نوشتمن و انتشار دردنوشهای، همچنین از محمدرضا فرطوسی، محمود عارفی قوچانی و اسماعیل سنگاری به دلیل پیشنهادهای به جای شان و دیگر عزیزانی که مرادر چاپ این کتاب یاری کردند، تشکر کنم...

کریم پورزیبد

دی ماه ۱۳۹۲

بخش اول

بعد از این باره صد درآمد و دکتر جراحی افسوس‌زدگی من به کنایی کردم آن‌ها این به سخنره کفت: «لطفاً دکتر دکتر گویا این کارها نمی‌توان خرم کنی، من ناید کرم رو بکنم، این با این‌که این دکتر نمی‌توانی که بودی، اینجا هایی نمی‌توانی دکتر نمی‌توانی که بودی...»

پنجم

نمطی که می خواهد یا می خواهد که از اینجا انتقاد کند اما به مختص
بگذاری دلیل و بگذاری وسیله های از جمله درست های درست های از جمله های
نهایی برای کارهای این دو دوست های دوست هایی که درست هایی را به از جمله های
که درست هایی را به از جمله هایی که درست هایی را به از جمله هایی را
دانستند در دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را
یافته اند این دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را

چهارم

نمطی که می خواهد یا می خواهد که از اینجا انتقاد کند اما به مختص
بگذاری دلیل و بگذاری وسیله های از جمله درست های درست های از جمله های
نهایی برای کارهای این دو دوست های دوست هایی که درست هایی را به از جمله های
که درست هایی را به از جمله هایی که درست هایی را به از جمله هایی را
دانستند در دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را
یافته اند این دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را

پنجم

اسی پلنگ

محمود جان... امروز صبح با سرو صدای «اسی پلنگ» همسایه دست راستی مان
از خواب بیدار شدم. اسی پلنگ دکترای فلسفه دارد و استاد دانشگاه است.
داشت فریاد می زد و به یکی فحش نشار می کرد «کی بہت اجازه داده بیایی
خونه من. عوضی. مگر من برات نامه فدایت شوم فرستادم که اول صبحی
پاشدی او مدی خونه من. چه از جان من و بچه هایم می خواهی، برو گورت را
گم کن.» زنش با التصالح از او می خواست که صدایش را بیاورد پایین «اسماعیل
جان، دکتر جان تو رو خدا صدات رو بیار پایین، زشه. آبرو داریم توی محل. تو
رو به اون خدایی که می پرستی دست از این حمامت بازی هایت بردار،» اسی
عصبانی تر شد و داد زد «خونه خودمه هر غلطی می خوام توش می کنم. اصلا
اعصاب تو ندارم اول صبحی...» زن زد زیر گریه. اسی ادامه داد «آشغال، کثافت.
برگرد همون زباله دونی که بودی، اینجا جای تو نیست می فهمی. تو یه
مزاحمی، تو یه انگلی...» زن باز به صدا درآمد «دکتر چرا دست از این کارهات
برنمی داری من چه گناهی کردم آخه» اسی به مسخره گفت «اینقد دکتر دکتر
نگو با این کارها نمی تونی خرم کنی، من باید کارم رو بکنم» زن با نالامیدی
گفت «آخه فکر نمی کنی مردم چی میگن در مردم مون، بابا یای این حشره کش
رو بگیرو این مگس لعنی رو بکش...»

اسی پلنگ من و امثال من می خواهند که از اینجا انتقاد کنند اما به مختص
بگذاری دلیل و بگذاری وسیله های از جمله درست های درست های از جمله های
نهایی برای کارهای دو دوست های دوست هایی که درست هایی را به از جمله هایی را
دانستند در دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را
یافته اند این دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را

اسی پلنگ دست راستی دوست های دوست هایی که درست هایی را به از جمله هایی را
دانستند در دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را
یافته اند این دوست هایی را توانند نوشته هایی خوب بازگشایی می کنند و مشکلاتی را